
Studiemateriaal

Het leven na de dood
in kosmisch perspectief

Zohra Noach

Mens en Kwantumsprong in Kosmisch perspectief

Gericht naar
Wetenschap, Religie
en Maatschappij

De Bilt, 16 november 2008

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

<https://zohranoachfoundation.nl/webshop/product-cat/product/mens-en-kwantumsprong-in-kosmisch-perspectief/>

<https://zohranoachpublicaties.nl/wp-content/uploads/2020/02/Mens-en-kwantumsprong-in-kosmisch-perspectief-.pdf>

<https://zohranoachfoundation.nl/webshop/product-cat/product/studiebijeenkomst-mens-en-kwantumsprong-in-kosmisch-perspectief-iii/>

Redactie en vormgeving Anna A. Hofkamp

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

Welkom en Inleiding

Hartelijk welkom. Deze derde keer is mij vanuit de geestelijke begeleiding gevraagd om te spreken over de stoffelijke dood, wanneer de atomen als het ware uit elkaar vallen en de hergroepering van alle energieën.

Hoe gaat dat allemaal in z'n werk? Dat wordt vandaag aangereikt. Wat ik weet is dat er juist vandaag bepaalde onthullende feiten gegeven zullen worden die misschien niet direct voor een ieder acceptabel zijn.

Het betekent dat wij in ons mens zijn, in het paradigma wat we nu hebben, de bewustzijnsverruiming die er nu is, steeds een stapje verder gaan. Dat het vasthouden aan vormgevingen, aan oude tradities, aan geconditioneerdheden, steeds verder van ons af kan komen te staan.

Dit is niet verontrustend, dit is juist voor de mens van nu wijdere en nieuwe perspectieven openend. Mogelijkheden aanreikend, die we eerst misschien niet zo tot ons durven laten komen.

In al datgene wat is gegeven staat voorop: de liefde tot het geheel, de eenheid van het zijn waartoe wij behoren. Wij staan nooit alleen, wij zijn verenigd in één groot geheel. Wanneer wij moeite hebben met de abstractie hiervan en toch nog vormgevingen willen plaatsen, dan kan dat natuurlijk.

Het is nu wel zo dat in alle disciplines van de wetenschap, in alles wat met ons is in onze maatschappij en onze religie, er nu een vernieuwing van vormgeving komt. Een vormgeving die niet gebonden is aan materiële vormgevingen. Dit is iets wat in ons bewustzijn langzaamaan moet gaan integreren, opdat wij dit kunnen gebruiken in al onze eigen achtergronden.

De wetenschapper kan dat gebruiken vanuit zijn eigen kennis en wetenschap als een toegevoegde waarde vanuit het kosmisch perspectief.

De maatschappelijk georiënteerde mens kan dit gebruiken om degenen die aan zijn of haar zorg zijn toevertrouwd en vaak in zeer moeilijke, vaak ook fysieke omstandigheden moeten verblijven, iets te kunnen aanreiken wat hoop geeft, wat de mens niet meer als verloren van zichzelf ziet.

Hoop!

In datgene wat ons wordt aangereikt is dan vooral, voornamelijk en nummer één: de liefde van het geheel.

De compassie met elkaar en met onze wereld, de waardigheid van alles wat is en het respect daarvoor, zowel in onszelf, voor onszelf als dat van de ander.

Dit zijn de basiselementen die ik al 25 jaar heb mogen brengen in steeds andere vormgevingen en die nu zijn aangeland op dit stuk waarin mij in 2007 vier doorgevingen werden aangereikt, weergegeven in het boekje 'Mens en kwantumsprong in kosmisch perspectief'. Zij werden zodanig scherp en duidelijk gesteld, dat hierop volgend deze vier bijeenkomsten konden komen.

Ik zou in 2005 het aardse met het hemelse verwisselen. Dat ging waarschijnlijk door de zorg en de liefde van mijn kinderen niet door of het was een medische vergissing, dat weet ik niet, maar ik denk het niet.

En zie hier, de mens herleeft, de geest herleeft. De geest is ongebonden.

Wat nu tot u zal komen en wat u vanuit uw eigen zijn in alle vrijheid, niets hoeft, niets moet, in uzelf kunt integreren en er misschien iets mee kunt doen.

Dan vraag ik nu van u dat u zich, net als ik, wilt concentreren. Te proberen wat leeg te zijn in uw denken, in uw emoties. Niet oordelen, niet veroordelen.

Stil, rustig.

Doorgeving

Gegroet, gij schepselen van liefde.

Gij, mensen, die net zo als wij
uw medeschepselen in de geest
de geest in de materie zult gaan integreren.

En ik zeg u dat in al wat geweest is
in al hetgeen tot u is gekomen
in de duizenden jaren ook vóór het Christendom
de mens steeds opnieuw getracht heeft
het goddelijke zijn
in zijn vormgevingen te plaatsen.

Dan is nu de tijd aangebroken dat u, mensen
vanuit uw nieuwe bewustzijn de onderzoeken
die overal ter wereld hebben plaatsgevonden,
ik u nu kan zeggen dat de geest in u mensen
zodanig tot realiteit zal kunnen komen
dat zij u in uw levens en in al datgene
dat tot u zal komen in de loop der jaren
zodanig zal kunnen integreren dat gij u niet,
ik zeg u níet,
in de eenzaamheid van uw eigen menselijk zijn hoeft te gevoelen.

U mens, bent een onderdeel
van het grote geheel.
U mens, bent nooit alleen
want U mens, bent één met het goddelijke zijn.

Wat is dit goddelijke zijn?
Het is niet zoals ik u al eerder heb uitgelegd
in de metafysica die ik u heb onderwezen,
een persoon, een persoonlijke godheid
op een troon.

Het is niet een God die straft en beloont.
Het is het ontstaan van het Zijn,
de liefde waardoor het zich kon delen
zich in vormgevingen van materie kon integreren
hetgeen de basis werd voor het mensdom.

En ik zeg U mens, dat juist in u
die bent de lichtdrager Gods,
juist in u mens,
de kracht en de mogelijkheid aanwezig is
om in deze zo bloedige wereld
waar tranen van bloed,
rivieren van bloed
zeeën van tranen u omgeven, uw leven bepalen,
ik zeg u mens, dat zo in uzelve
de wil zal ontstaan tot verandering hiervan
door in uzelve te accepteren
dat juist u bent de lichtdrager Gods.
Dat juist u mens bent
het licht in uzelve
met alle kracht en energie daarvoor aanwezig.

Dan zal het bewustzijn in uw omstandigheden
op deze uw wereld zodanig veranderen
dat zij zal leiden tot een algehele vernieuwing
zowel in uw wetenschap,
in uw maatschappelijk verkeer, in uw religie,
tot een vernieuwde en vergrote vereniging
van liefde, mededogen, waardigheid
en respect zal leiden.

Ik bid u, mens
wil dan juist vanuit uw eigen vraag en verlangen
naar vernieuwing
naar schoonheid, naar liefde
naar respect en waardigheid,
dit dan in uzelve
juist in uw kleine omstandigheden
zodanig vanuit uw geestelijk zijn,
uw licht in uzelve te willen realiseren.

En al hetgeen wat is gegeven
en wat nog meer zal komen aan kennis
zowel voor de medische wetenschap
voor de fysica en zeer zeker voor de mens
en zijn maatschappij, alleen zal dienen
om uw levensomstandigheden
zodanig te vernieuwen
dat u zult komen tot het rijk van werkelijke vrede.

Het vernieuwen in uw bewustzijn betekent dat daar in uzelve vertrouwen moet gaan komen, acceptatie van datgene wat met u is. En vanuit deze acceptatie de kracht krijgen tot vernieuwing, vertrouwen in uzelve. Dat datgene wat u verbindt met de geest, uiteindelijk in de materie zich zal realiseren.

Maar daarvoor is nodig dat in u, mens de wil daartoe zo duidelijk zal zijn dat zij onze regionen kan bereiken.

Verbind u met ons, wees met ons. Wat nu van het kosmisch collectief van hogere bewustzijns aan u wordt aangereikt is de brug die geslagen kan worden vanuit uw menselijk zijn, uw kennis, uw wetenschap, al hetgeen er van u is in verbinding en eenheid met ons die zijn in de geest.

In de afgelopen eeuwen is het zo geweest dat de geest was hoog en oppermachtig en de mens was schuldig en het niet waardig.

In dat wat nu gaat komen zal dit bewustzijn veranderen. Werk daar aan mee! Juist in u mens, is alles aanwezig om tot deze vernieuwing te kunnen geraken.

Schroom dan niet, wees niet bang, verbindt u met ons en laten wij deze brug slaan van gelijkwaardige uitwisseling van geest naar materie, materie naar geest en zie wat er dan zal zijn.

Dan heeft u een ster ontvangen en moogt dat delen met hen die daar vanuit de vrije wil toegankelijk voor zijn. Deze ster van licht en liefde. Zo deel haar met de ander en richt haar juist dan ook naar uzelve.

Ik sprak tot u, uw broeder El Morya.

Dialogoog

De overgang van iemand bij suicide

--- Hoe gaat een ziel over of wat gebeurt er bij de overgang van iemand die zelfmoord heeft gepleegd?

Z: Een familielid van mij heeft suicide gepleegd en ik heb helemaal kunnen volgen wat er gebeurde. Daar is na de daad eerst een periode, ik zou niet weten hoe lang die periode duurt, van grote verwarring.

Degene die suicide heeft gepleegd wordt over het algemeen, zoals ik dat heb gezien, opgevangen in een diffuus groene helende, genezende omgeving.

Hij of zij voelt daar een bepaalde rust en stilte maar is zelf in verwarring.

Dat stuk van de ziel dat is opgestegen, dat zich heeft losgemaakt van het stoffelijke lichaam, is in verwarring.

In een bepaalde periode komen langzaam inzichten, waardoor in die verwarring enig uitzicht komt. Inzichten die tot uitzichten werken. Die inzichten zijn over het waarom hij die daad heeft gepleegd, wat daaraan vooraf ging en wat daar uiteindelijk de solutie van was.

Dit gaat steeds verder, waardoor er in het verwarde energiestuk van de ziel, dus niet de hele ziel, langzaam inzicht en begrip gaat komen. Dan stijgt dit op en gaat naar een omgeving, zo zal ik het maar noemen, waar andere energieën zijn die kunnen helpen bij het loslaten, het verwerken en tot vernieuwing kan komen.

Dat neemt een behoorlijke tijd in beslag, ik weet niet hoeveel. Misschien wil je daar nog verder op ingaan?

De fasen na het overgaan

--- Wat zijn de fasen na het overgaan bij een natuurlijke dood?

Z: De fasen na het overgaan, ook dat heb ik meegemaakt in mijn eigen familie. Eerst is daar de weerstand van te moeten overgaan. Daarna neemt dat af, gaat dat weg. Meestal raakt de persoon in kwestie in een bepaalde bewustzijnsvernauwing, die niet meer gericht is op zijn fysieke toestand en het zijn in deze fysieke toestand.

Langzaam trekt het energieveld zich terug waardoor er verruiming en blijdschap, klinkt gek, en een gevoel van vrijheid kan komen.

Wanneer de dood plotseling intreedt door een ongeval of wat dan ook, dan heeft dat een heel andere vormgeving. Het is dan niet zoals ik nu heb beschreven, wat ik bij mijn eigen man gezien heb. Dan is het een plotseling verscheiden van het één in het ander en daar komt verwarring van. Want het energieveld van de ziel wat zich daar bevindt, kan dan nog niet begrijpen waarom het zich daar bevindt:

‘Waar ben ik, waarom ben ik hier, hoe kan dit?’

Daarvoor zouden er vanuit de menselijke kant die helpende energieën opgestuurd kunnen worden die de ziel, die daar plotseling uit zijn lichaam is weggerukt, tot een nieuw inzicht, vernieuwing, bevrijding en loslaten kan brengen. Het is ontzettend belangrijk dat de energie van de ziel die daar aanwezig is, zich kan vrijmaken, losmaken, van alles wat hem nog aan de aarde bindt. Dat heeft natuurlijk een tijd nodig, dat kan niet zomaar.

In de katholieke kerk werd – en dat vind ik heel goed – aangereikt om te bidden voor de zielenrust van de overledenen. Het bidden kan dan zo gesteld worden dat zij aan die overledenen – en dan kan dat in het groot zijn of specifiek op iemand gericht worden – nu in de bevrijding, in vrijheid is. Dat die zich nu kan losmaken van alle emotionele, rationele energieën die hem aan de aarde hebben gebonden, dat hij mee kan gaan in de bevrijding.

Er zijn ook gidsen in deze dimensies die de mensen, in gradaties van niveau, helpen.

Gidsen en hulp in geestelijke dimensies

--- Wat kunt u verder over deze gidsen en de gradaties aanreiken?

Z: Ik wil dan weer beginnen bij de suïcidale gebeurtenissen. Eerst moet dat stuk energieveld van die ziel tot rust komen. Dat klinkt gek, stuk energieveld, maar het is een heel groot energieveld en het is maar een deel van het energieveld wat zich daar bevindt. Dat is die diffuus-groene omgeving waarin rust is en alles verglijdt. Na een bepaalde tijdsperiode zullen daar vanuit de wil en het verlangen van degene die suïcide heeft gepleegd, ook gidsen komen om te helpen.

Het helpen is altijd zo dat het energieveld van de ziel die daar als mens suïcide heeft gepleegd, zich langzaam kan vrijmaken van de dwangmatigheid waardoor en waarom hij die suïcide heeft gepleegd.

Dit is heel belangrijk!

Ik zou graag willen dat hierop wordt ingegaan. Wat is die dwangmatigheid, hoe werkt dat?

--- Hoe verkrijgt de ziel inzicht in de dwangmatigheid?

Z: Het inzicht in die dwangmatigheid is iets wat zeer langzaam gebeurt en gecoacht wordt, zal ik maar zeggen, door die gidsen die zelf tot een dergelijke daad ooit zijn gekomen.

Dit is mooi! Die gidsen die daar zijn, hebben dus ditzelfde meegemaakt en kunnen vanuit hun beleving en ervaring helpen om degene die daar aanwezig is met die suïcide, tot nieuwe inzichten brengen.

Alles kost tijd. Daar is geen tijd, dus ik weet niet hoe lang dit allemaal duurt. Een zeer bekend iemand in mijn leven heeft ook suïcide gepleegd en pas na een jaar of vijf heb ik gezien dat daar een mate van vrijheid en weer van zelfwaardigheid kwam.

De suïcide wordt over het algemeen gepleegd door de mens die zijn eigen waarden en waardigheid op de één of andere wijze is verloren.

Hier zouden prachtige vragen op kunnen komen die vooral naar het sterven, de stervensbegeleiding en maatschappelijk ook heel belangrijk zijn.

Ook vanuit religieus oogpunt kan daar veel over gezegd worden.

Oorzaken van psychische en psychiatrische problemen

--- Wat wordt er uit een bepaald leven meegenomen wat in volgende levens aanleiding kan geven tot psychische of psychiatrische problematiek en hoe werkt dat?

Z: Wat ik zopas allemaal vertelde, over de energie die zich daar gaat vrijmaken, inzichten gaat verkrijgen, duurt allemaal lang. Hoe lang weet ik dus niet.

Dan besluit dit energieveld zich weer te gaan plaatsen in de materie. Dus dat is wat in de aankondiging staat en wat ik vorig jaar heb doorgekregen. De door de stoffelijke dood uiteengevallen atomen gaan zich weer hergroeperen om tot een vernieuwing te kunnen komen in het huidige leven.

Wat is die vernieuwing?

Dan worden al die aspecten vanuit vorige levens en juist het laatste leven, zodanig gegroepeerd dat zij in het huidige leven tot een vernieuwd bewustzijn en transformatie kunnen leiden.

--- Kunt u hier meer over aanreiken?

U zegt, het wordt opnieuw gegroepeerd zodanig dat het tot een transformatie leidt, tot een nieuw bewustzijn. Maar waarom moeten in een nieuw leven mensen dan weer bepaalde gebeurtenissen meemaken?

Z: In de geest vormen de nieuwe inzichten die verkregen worden en de mate van vrijheid die daar in de geest wordt verkregen, als het ware een basis.

Een basis voor de hergroepering en de vernieuwing van de nieuwe incarnatie.

Hoe de mens in het huidige leven met deze basisgegevens zal gaan werken hangt heel veel en heel grootschalig af van datgene wat hem in zijn jeugd overkomt.

Altijd zal de mens juist die omstandigheden kiezen - hoe dat in z'n werk gaat weet ik niet precies – waardoor deze basisinzichten duidelijk kunnen worden.

Basisinzichten worden niet duidelijk door licht, schoonheid of wat dan ook, maar altijd door de duisternis van het lijden.

Vragen hierover, dit is zo belangrijk, dit is ook medisch ontzettend belangrijk.

--- Is het duister dan nodig om tot licht te komen?

Z: Lijden is voornamelijk noodzakelijk opdat de materie van de persoonlijkheid, dus de mens die wij zijn, zich daarvan los kan maken.

Het lijkt bijna wel een contradictio. De mens kan zich pas losmaken van de oorzaken van dat lijden wanneer hij door dat lijden is heen gegaan.

Dit antwoord is niet volledig, maar dat doen ze nooit want dan willen ze nog meer uit de mensen trekken.

De invloed van medicijnen bij de overgang

--- Wat is de invloed van medicijnen en drugs op het overgaan?

Z: Dat is een heel verschil, medicijnen en drugs, dat zijn twee verschillende dimensies.

--- Wat is de mogelijke invloed van medicijnen?

Z: De mogelijkheid van medicijnen.

Ik heb na mijn hartinfarcten in 2005 een stapeltje doosjes met medicijnen. Ik vroeg in mijzelf waarom mijn geestkracht niet voldoende was om het zonder medicijnen te kunnen stellen. Maar toen werd er gezegd dat er een samenwerking is van het lichaam en de geestkracht, dus de geest van de mens.

Deze samenwerking moet in een absolute formatie komen van wederzijds vertrouwen en acceptatie. Hier kunnen prachtige vragen op komen!

De invloed van medicijnen bij het overgaan hangt voor een heel groot deel af hoe deze medicijnen de geest van de mens en ook het lichaam prikkelen.

Waartoe prikkelen zij? Tot genezing, tot loslaten, tot acceptatie, tot wat? Het is heel belangrijk om te weten welke medicijnen juist bij het overgaan van belang zijn.

Medicijnen, vanuit het oogpunt om de mens tot dat overgaan in rust te brengen, in acceptatie. Het zijn absoluut geen medicijnen die prikkelen om weer in het leven te kunnen komen, om het lichaam weer te stimuleren.

--- Je bedoelt dan valium?

Z: Nee dat bedoel ik niet.

--- Morfine?

Z: Morfine kan goed zijn om de pijn weg te halen.

Wat ik bij mijn man heb gezien was dat hij de laatste twee dagen in een halve coma was, het was heel merkwaardig, hij sprak – hij was Frans van afkomst – aan de ene kant Frans, zo naar rechts en naar de andere kant Nederlands tegen zijn eerste vrouw. Hij had toen morfine, je zou kunnen zeggen dat waren hallucinerende middelen, maar die morfine maakte dat de pijn draaglijk was waardoor de geest in hemzelf zich meer kon openstellen. Dus het is van cruciaal belang om daar de middenweg in te vinden.

Curatief of palliatief

Het spiritueel bewustzijn van de hulpverlener

--- Ik denk dat het een cruciaal punt is wanneer mensen die werken in de gezondheidszorg een onderscheid maken tussen werken naar genezing en verbetering en tussen palliatief werken.

In beide settings kunnen medicijnen dienstbaar zijn.

Hoe kunnen we dat signaleren als we kijken naar de stervende mens?

Z: Dat is wat ik zonet al zei, wat ik dan zelf heb meegemaakt, heel duidelijk heb gezien is dat die morfine noodzakelijk was om René in een bepaalde mate van pijnloze rust te brengen, waardoor er iets in hemzelf zo openging dat hij contact kreeg met zijn dierbaren in de andere dimensie. Daardoor kwam er een mate van acceptatie en ik zou bijna zeggen blijheid.

Ik mocht daaraan meewerken natuurlijk, maar het was heel duidelijk dat die morfine voor hem de pijn onderdrukte, wegnam, waardoor er iets anders vrij kon komen.

Dus wat jij zegt is helemaal waar en de medici moeten heel duidelijk kijken welk medicijn nog opwekkend is voor het lichaam.

Dat moet niet meer als de mens bezig is over te gaan, dan moet dat lichaam juist in rust komen waardoor het andere open kan gaan.

--- Wat kunnen wij, vanuit de spirituele ontwikkeling, concreet bijdragen in de reguliere gezondheidszorg?

Z: Wat ik dan heb gedaan, dat is uit eigen ervaring, was heel duidelijk zeggen: 'ga nu maar', hoewel hij in een halve coma was. Een halve, dat is heel vreemd, niet helemaal want hij kon dus nog spreken met beide kanten zal ik het maar noemen. Ik kon als het even stil was, want ik ga daar natuurlijk niet tussendoor, dat zeggen.

Wat bij hem vooral heel duidelijk was, was zijn ongerustheid dat hij mij met alles wat ik toen aan het doen was al, alleen moest laten, achter moest laten.

Dus de ongerustheid hield hem terug en doordat ik kon zeggen: 'ga nu maar, ik red mij wel, het gaat wel goed', kon hij loslaten.

Dus aan de ene kant de morfine die de pijn weghield en onderdrukte en aan de andere kant al het contact met de geest en dan toch nog de menselijke verbinding van geruststelling: 'ga maar!' nodig had.

--- Belangrijk is dus wat je zegt dat er kennis en ervaring komt over de verschillende lagen van bewustwording in de pijnbeleving? Je hebt fysieke pijn, maar ook pijn van de emotionele processen. In mijn werkveld kom ik tegen dat je morfine kunt geven tegen allerlei fysieke pijn, maar niet tegen de emotionele processen, dat komt er doorheen breken.

Z: Daar is voor nodig, ik hoop dat dit steeds meer gaat komen, dat er een spiritueel bewustzijn gaat komen van degene die de stervende verzorgt van:

'Ga maar, laat maar los, het is niet griezelig, het is niet eng, je komt in het licht'.

Dus geruststellen, waardoor er emotioneel inzicht, acceptatie en vertrouwen kan komen. Dat is wat de vorige keer werd gezegd en wat heel belangrijk was hoe de moleculaire verbindingen in de celmondjes werken, om tot een gehele vernieuwing te kunnen komen.

Vertrouwen. Ik zou graag willen dat daar vragen over komen.

--- Je hebt in het verleden veel vrijgegeven in het kader van de spirituele anatomie en fysiologie, het menselijk lichaam, dat de mens ook leert communiceren met het eigen lijf; dat de naasten of de hulpverleners daar ook mee kunnen leren communiceren. Werken medicijnen veelal als versluiering voor deze processen?

Z: Ten dele, ik ben het daar niet helemaal mee eens. Wat ik heb gezien was dat de morfine mijn man een heel stuk hielp om zich los te kunnen maken, ook emotioneel, en daardoor tot acceptatie te kunnen komen en vooral ook in zijn beleving van de andere kant. Zonder de morfine was dat niet gelukt, want dan had hij een geweldige kracht moeten ontwikkelen, die hij toen niet meer had, om dat de baas te kunnen worden.

--- Hoe kijken ze er vanuit de begeleiding naar de medicijnen die leiden tot sedatie, tot het in slaap brengen en het onderdrukken, tot echt sederen?

Z: Ik hoor dat daar niet helemaal honderd procent consensus mee is. Ik zeg het heel voorzichtig. Het hangt dus af van het besef van degene die daarbij is.

Ervaring van je eigen ziel en herinneringstrillingen

--- Hoe ervaar je als mens je eigen ziel tijdens je leven. Dat kan ook verschillend zijn tijdens verschillende levensfasen kan ik mij voorstellen?

Z: Over het algemeen is hier in onze westerse maatschappij erg weinig interesse in en begrip voor het fenomeen ziel die wij hebben en zijn.

Gelukkig begint daar nu verandering in te komen.

Overall ter wereld wordt duidelijk aangereikt dat de mens meerdere energielichamen heeft en dat de ziel een conglomeraat is van deze energieën.

Dat betekent zoiets als de Verenigde Naties waar alles bij elkaar zit.

Wat is daar dan in die ziel, in de mens aanwezig zonder dat hij zich dat bewust is?

Daar begint nu dus gelukkig interesse en veel meer kennis over te komen.

In de ziel zijn alle herinneringstrillingen vanuit andere levens aanwezig, al datgene wat in dit leven in die mens gebeurt. Deze herinneringstrillingen zijn zodanig gegroepeerd, waardoor de mens in het huidige leven juist datgene kan verwerken en transformeren. Daar gaat het om, transformeren, dus veranderen in liefde, in acceptatie, in het loslaten van de dwangmatigheid daarvan.

--- Is dwangmatigheid hetzelfde als karma?

Z: Zo kun je het noemen. De dwangmatigheid bestaat daaruit dat de mens min of meer en soms heel erg meer, gevangen zit in de oude aspecten die hij vanuit liefdeloosheid heeft ondervonden of begaan in andere levens en in dit leven absoluut weer opnieuw moet meemaken.

Dit is vreemd hè, waarom moet hij het juist in dit leven wéér meemaken. Het is toch al gebeurd zou je zeggen en in de geest heb je dat al voor een deel kunnen verwerken, maar nu moet het in de materie ook nog gebeuren en dat is een lange en zware weg.

--- Hoe ervaar je als mens je ziel na het overlijden en hoe gaat die overgang dan precies?

Z: Het woord: 'als mens' is niet helemaal juist want als je bent overgegaan dan ben je een wezen, een energieveld en niet meer direct de mens die je op aarde was, dat verandert langzaam.

Dat is dan het hele verhaal dat ik zopas naar mijnheer de psychiater heb gedaan over de ziel die langzaam tot vernieuwing en verandering gaat komen, totdat de inzichten zich zodanig hebben gegroepeerd, gehergroepeerd, waardoor hij een nieuw leven aan kan.

--- De herinneringstrillingen waar u het over hebt, is dat iets wat zich vastgezet heeft in dit fysieke lichaam, in cellen of zit het in moleculen of zit het in atomen of zit het in iets wat nog subtieler is?

Z: Het zit in de atomen. Iedere keer komt dat naar voren van die celmondjes. Die moleculaire verbindingen in de celmondjes geven dus aan wanneer de stroom van inspiratie vanuit de fotonen indaalt in de mens. Ik heb dat op TV gezien dat je in de

diepzee van die bloemen ziet die opengaan. De stroom komt langs dan gaan ze open, de stroom trekt weg en ze gaan weer dicht.

Zoiets gebeurt er in het wezen van de mens.

Dat houdt in dat de informatie die de fotonen geven bij de indaling in het wezen van de mens, absoluut neutraal is, maar dat de kleuring wordt aangebracht door datgene wat in de mens aanwezig is.

Dit moet je een beetje uit elkaar halen.

Het proces van sterven

--- Als een mens pas is gestorven, blijft het lichaam nog helemaal in tact, dat verstijft nog niet, het blijft nog warm. Als u het hebt over celmondjes, betreft dat het fysieke lichaam, doet de ziel zelf ook nog iets?

Z: Wat daar langs komt is niet van het fysieke lichaam, dat zijn de subtiele energieën die de celmondjes opvangen. De vraag die je nu stelt is wanneer de mens nog warm is: dan hebben de atomen zich nog niet helemaal losgemaakt van dat stoffelijke lichaam. Dan zijn daar nog en dit is vreselijk belangrijk voor orgaantransplantatie, bij een mens waar dit gebeurt, pijn en emoties. Alles is aanwezig. Ik bevind mij nu op een heel moeilijk punt, wordt er gezegd, dus ik heb hulp nodig, vragen.

Obductie

--- Mijn vader was doodverklaard.

Hij is heel rustig en vredig overleden. Binnen twee uur is er obductie gepleegd en toen ik hem terugzag, herkende ik hem niet meer, zo'n lijden op zijn gezicht.

Z: Hij heeft dit dus lijfelijk meegemaakt.

--- Het is zichtbaar aan iemand die overleden is als het bewustzijn zich dus blijkbaar nog niet uit het lichaam heeft teruggetrokken.

Z: De dood, die dus wordt gemeten naar het ontbreken van hersenfuncties, is niet de werkelijke dood, nog niet. Het energieveld van de ziel heeft een bepaalde tijdspanne nodig om zich ervan los te maken.

Overlijdensproces bewust beleven

--- Ik persoonlijk zou graag bij dat overlijdensproces willen zijn, dus bewust beleven, ik ben er zo nieuwsgierig naar wat er dan gebeurt dat ik het zou willen meemaken.

Z: Je maakt het ook mee, voor een deel.

--- Tegelijkertijd zegt u: dan ben je eigenlijk geen mens meer, die ziel is alleen energie.

Z: Dat is niet helemaal waar, je bent nog wel de mens en de energieën van de ziel zijn bezig zich los te maken, maar beleven nog wel alles wat in die mens aanwezig is, is daar nog niet vrij van.

Energieën en energievelden

--- Als de mens overlijdt, trekken de energieën zich terug. Ik hoor je steeds spreken over de ziel. Gaan de energieën terug naar de ziel, blijf je altijd met dezelfde energieën aan het werk of gaan die energieën over naar een groter geheel en haal je als je weer gaat incarneren delen bij elkaar?

Z: Wanneer de mens sterft, trekt het energieveld wat hij in zich heeft en wat voor een deel zijn ziel vormt, zich langzaam terug. De atomen vallen uit elkaar, de stoffelijke dood treedt in.

Het overgaan van deze energieën, van dit energieveld van deze ziel, naar een groter geheel, kan pas wanneer er in dat energieveld van de ziel een bepaalde vrijheid, acceptatie en transformatie heeft plaatsgevonden.

Waar blijven dan de energieën die in dit leven deze mens hebben gevormd? Zij groeperen zich in een bepaalde dimensie en wachten op een nieuwe incarnatie. Die groepering van de energieën. Wat houdt dat in?

--- Is het zo dat de energieën van de ziel dan terug gaan naar een groter geheel, wachtend op reïncarnatie, naar een zielengroep?

Z: Dat is niet noodzakelijk.

--- Je blijft dus als ziel ergens in de wachtkamer en dan ga je deze energieën weer verzamelen voor een nieuw leven?

Z: Wat uiteindelijk de impuls is om het weer bij elkaar te krijgen, te hergroeperen om in de stof dan weer een energieveld, dus een mens te kunnen worden, is afhankelijk van:

Uw bereidheid om in uw menselijk zijn

datgene wat in uw vorige leven niet tot verlossing en tot liefde is gekomen in dit huidige leven te realiseren.

De bereidheid hiervan is die oproepende kracht waardoor dit kan geschieden.

--- Waar blijft dan het bewustzijn?

Gaat het bewustzijn wat we nu hebben mee met de ziel?

Z: Dat bewustzijn dat wij als mens hebben, is maar heel klein in ons menselijk zijn. Het bewustzijn is oneindig, is zo groot, wij hebben daar maar een klein facet van en in ons menselijk zijn maar een klein aspect van dat facet.

Dit betekent dat wanneer de ziel ontstijgt, dus het energieveld zich losmaakt van de stoffelijke mens, het bewustzijn niet direct heel groot wordt en ook alles omvat, maar dat het langzaam tot een vernieuwende en nieuwe dimensie, in gradaties van niveau, kan geraken.

Het is heel belangrijk dat er wordt ingegaan op de doorgeving van zonet.

Contact van de ziel met nabestaanden

--- Naar aanleiding van de doorgeving heb ik twee vragen. Eén vraag sluit aan op datgene wat er net gezegd is. Als het zo is dat de ziel van de overledene hetzij reïncarneert, hetzij anderszins in het lichtveld zijn eigen pad volgt, met wat ontstaat er dan contact tussen de nabestaanden en de ziel zelf? Als de ziel dan een conglomeraat is van verschillende energieën en je hebt de ervaring dat er contact komt tussen jou en de ziel?

Z: Dat is wat ik vandaag juist gehoord heb. Wanneer er vanuit de mens een aanvraag wordt gedaan, zal ik het maar noemen, naar de geliefde die overleden is, gaat zich vanuit de liefde in het brein van de stoffelijke mens de vormgeving vormen van de geliefde die is overgegaan. Dus het brein vormt zich de vormgeving zoals je de persoon gekend hebt. Want een energie kan je niet liefhebben, ik weet niet hoe een energie eruit ziet.

De ziel kan zich dus een vormgeving aanmeten, zoals je een jasje aantrekt. Hoe dat gebeurt weet ik ook niet hoor. Maar het schijnt dat het energieveld dat is opgestegen meerdere krachten heeft om de eigen vormgevingen te kunnen plaatsen. Daardoor kan er dus contact zijn met degenen op aarde.

Nog een vraag, dit is heel belangrijk.

--- Ook als die ziel al bezig is op het andere pad, dat hij als het ware weer incarneert in lagere sferen om contact met de nabestaande te hebben die daar om vraagt?

Z: Wat gebeurt er, denkt u, als ik doorgevingen krijg van het kosmisch collectief van hogere bewustzijns?

Ik kan mij niet verstaan met energieën, dat gaat niet. Dus deze energieën nemen die vormgevingen aan die mijn brein kan accepteren als zijnde hogere bewustzijns, hoger geëvolueerde mensen. Dat brein heeft het absoluut nodig om een projectie te kunnen maken.

Daarom heeft de mens door alle eeuwen heen, ook lang voor het Christendom, in zijn verlangen om tot een bepaalde godsdienst of religie te kunnen komen, een vormgeving bedacht van de godheden.

Bedacht...want dat brein moet zich ergens op kunnen projecteren.

In het nieuwe dat nu gegeven wordt aan bewustzijnsverruiming, wordt heel duidelijk gesteld dat het een projectie van het brein is wat de christelijke mensheid 2000 jaar lang God als een persoonlijke God heeft gezien, een meneer op een troon met een witte baard die straft en beloont.

Want de mens had het nodig, kon daar niet zonder om een beeldvorm te hebben.

Dat is niet verkeerd.

Dat bewustzijn is nu zodanig dat het dat niet meer nodig hoeft te hebben, hóeft te hebben. Wanneer hij dat wel wil, prima, prachtig, maar het bewustzijn is zich zodanig aan het vernieuwen, juist ook in de wetenschap, in alle onderzoeken die er gaande zijn naar functies van het brein, het bewustzijn dat losstaat van de functies van het brein, dat nu ook dit gebied ontsluit kan worden.

Oh, er werd mij gezegd dat er onthullingen zouden komen, ik wist niet wat.

Bereidheid tot vernieuwing in het brein en in het denken

--- Mijn vraag sluit hier op aan. Ik ben wetenschapper en in de wetenschap zie ik nieuw denken, misschien wel een projectie van het brein.

De vraag is als volgt: weerspiegelt de opkomst van het systeemdenken in de medische wetenschap de kwantumsprong die de kosmos voorstaat?

Z: Ja, de kwantumsprong behelst datgene wat vooral door de medische en de fysische wetenschap, de natuurkunde, duidelijk aangegrepen kan worden om het bewustzijn van de mens te verruimen en te vernieuwen. De mens is niet alleen ingebed in het systeem van het lichaam of in de fysica zoals die is gegeven.

Wanneer er in het brein, in het denken, een opening komt tot vernieuwing, goodwill en acceptatie van die vernieuwing, komen er nieuwe krachten en nieuwe inzichten.

Het hangt dus van de mens af of hij tot de vernieuwing wil komen.

Maar dan heeft hij de verantwoordelijkheid om in zijn brein, dus in zijn denken, opening te maken voor die vernieuwing, dat er dus krachten, energieën bestaan die niet afhankelijk zijn van het lichamelijke of het natuurkundige systeem, maar dat deze krachten daar nog bovenuit stijgen, maar toch weer ingebed kunnen worden in dat systeem.

Horen jullie wat er gezegd wordt....

Essentie van vertrouwen en openheid

--- Ik persoonlijk mis dat vertrouwen, hoe ontwikkel ik dat? Hoe kan ik in dit leven, waar ik zelf voor gekozen heb, hulp krijgen van die energieën om dat vertrouwen te ontwikkelen?

Z: Twee wegen, de ene weg is de weg van het lijden, helaas, de andere weg is zich te willen openstellen voor deze inzichten. Vanuit het openstellen gaat er al iets werken in de subtiele energieën die dus niet alleen afhankelijk zijn van het functioneren van de hersenen, maar wel de hersenen gaan beïnvloeden, waardoor iemand langzaam tot dat vertrouwen kan gaan komen.

Hoe meer de moderne mens van nu rationeel grip wil hebben op alles wat met hem is in dit leven, hoe meer hij daar de baas van wil zijn, hoe minder kracht er komt en hoe minder opening er komt tot deze vernieuwing.

Houdt dat dan in dat we allemaal domkoppen moeten worden en helemaal niet rationeel meer hoeven te zijn en alleen maar zweven? Welnee, natuurlijk niet, het houdt in dat die mens juist vanuit zijn kennis, vanuit zijn ratio, zijn weten dat hij in zichzelf 'de baas is', juist van dat standpunt uit tot die vernieuwing kan komen door zich open te stellen. Als het functioneren van de hersenen, het brein, zich niet wil openstellen, kan er geen vernieuwing komen.

Het effect van een gebed om hulp

--- Wat kan het effect van een gebed zijn om hulp vanuit de kosmische gebieden als je zo in die angst zit van:

'Ik weet het niet of ik kan die opening niet vinden'.

Heeft het gebed daar zin in?

Z: Ja, een mooie vraag. Ik heb vaker verteld dat ik als kind in de kerk zat en iets heel bijzonders zag. Ik zag vlinders omhoog komen, lelijke dikke vlinders met van die dikke lijfjes, die vielen allemaal plat op de grond.

Er waren andere vlinders, wat anders gevormd, zij hadden een andere kleur en stegen op. Deze kwamen tot aan het altaar en dan vielen ze weer neer.

En er was nog een derde soort vlinders waar ik als kind stomverbaasd naar keek. Die waren bijna doorzichtig, met een prachtige zachtgroen-blauwpaarse kleur en deze vlogen weg, dwars door de gebrandschilderde ramen van die kerk heen.

Ik heb toen nooit begrepen wat ik daar zag. Pas veel later toen ik volwassen was en met dit alles begon, heb ik gehoord wat dit betekende.

Die dikke vlinders, die lelijk gevormd waren en best wel griezelig, waren de gebeden van mensen:

'Heer geef me dit, Heer geef me dat, Heer maak dat ik zus of zo', dus willen hebben, hebzucht, een willen zijn.

De vlinders die een andere kleur hadden en lichter waren, dat waren gebeden van mensen die in liefde naar anderen en met anderen bezig waren, dat was een hele krachtige energie.

De vlinders die door de ramen heen vlogen, waren de gebeden van de mensen van dankbaarheid, schoonheid, acceptatie en van vertrouwen.

Wat is de les hieruit?

Wanneer hij bidt tot het oneindige, hij is zelf een deel van dit oneindige, en hij doet dat in een mate van onzelfzuchtigheid, acceptatie en vertrouwen, dan komen er krachten vrij waardoor hij in zijn leven met dat vertrouwen kan gaan werken.

Begrijpt u deze vicieuze cirkel?

De tijd tussen overlijden en cremieren of begraven

--- Vanuit de westerse cultuur wachten we ten minste drie dagen met het cremieren of begraven van iemand. In het oosten gebeurt dit vaak meteen. Wat betekent dit voor de ziel die overgaat? Ik zit meer met de vraag voor het oosten, als iemand meteen verbrand wordt, hebben wij vanuit het westen het idee dat dit veel te vlug gaat, die ziel zal nog wel pijn lijden. Kun je daar wat meer over zeggen?

Z: Dat heeft dus te maken met de projecties van het brein.

Deze projecties bepalen hoe een mens leeft, hoe hij denkt, ook hoe hij sterft en hoe hij denkt dat het heelal er uit ziet.

In principe is het neutraal.

In het oosten, waar men gewend is meteen gecremeerd te worden, is het voor de ziel heel gewoon en zal deze ook geen pijn lijden.

--- Dus pijn is iets van het brein?

Z: Pijn is iets van het brein.

Ha, wetenschappers en psychiaters kom op!

In het westen wordt dus aangenomen dat de ziel nog een tijd nodig heeft om te acclimatiseren en nog pijn kan lijden. Dat wordt veroorzaakt door het denken, door de vorming in het brein van bepaalde projecties.

--- Dan zou het gevolg zijn dat iemand in het oosten, die dat denken op die manier niet heeft, gauwer orgaandonatie zou kunnen doen, want die lijdt dan niet?

Z: Dat is een hele sprong hoor.

Ik geloof niet dat ik van plan was over orgaandonaties in de westelijke wereld te spreken.

Wanneer zij vanuit liefde worden gegeven door degene die sterft en zijn organen beschikbaar heeft gesteld, heeft zij een andere kracht en een andere energie dan wanneer dat verplicht is. Wanneer dat zo moet vanuit onze cultuur of hoe dan ook.

Neem het verhaal van zopas, de vader die obductie kreeg en toen dat lijden had. Zijn denken, zijn stoffelijk brein, was niet gericht op overgave, loslaten, vrij zijn, de ziel losmaken van het lichaam, dus voelde hij daar in zijn lichaam de pijn van.

Wat kunt u hier uit halen?

--- Wij scheppen dus ons eigen leven en ons eigen lot.

Z: Wij scheppen onze eigen hemel en aarde, absoluut.

Zelfhelend vermogen

--- Wat is de rol van het zelfhelend vermogen daarin?

Z: Geweldig!

De rol van het zelfhelend vermogen is gebaseerd, ten diepste en meestal onbewust, op het weten van de eenheid van het zijn en daartoe te behoren.

In het bewustzijn van de hedendaagse mens kan dit zelfhelend vermogen zodanig gestimuleerd worden dat de mens van nu weet dat hij vanuit zijn denken, gebaseerd op het weten van de eenheid van het zijn, alles in zich heeft om tot vernieuwing te kunnen komen. Dus niet alleen met zijn denken, dat is te vlak.

Hé, daarom ben ik niet doodgegaan!

Tja, dat is ook een ontdekking!

Opgegeven door de wetenschap, niet operabel, misschien nog een paar weken.

Door de liefde en de zorg van mijn kinderen zodanig geheergroepeerd in mijn denken en in mijn emotionele beleving.

Dit was een erg sterke basis tot zelfhelend vermogen, dat ik daardoor opknapte en tot stomme verbazing van iedereen het heb overleefd.

Het was enigszins gênant, want ik had al afscheid genomen van allerlei vrienden en familie en ik bleef leven.

Ik wil nu heel duidelijk stellen dat de liefde en de zorg van degenen om me heen een ontzaglijk grote invloed hebben gehad op het zelfhelend vermogen wat ik als mens heb, wat ieder mens heeft, om tot de selfhealing te kunnen komen.

Wetenschappers, kom naar voren met uw vragen!

Aandacht en liefde voor de stervende

--- Eigenlijk geef je nu een verder antwoord op het stukje over de medicijnen van daarnet. In de hospice-zorg is bekend dat wanneer de zorg met aandacht en liefde wordt gegeven, de stervende soms niet sterft of op een ander moment sterft dan voorzien werd.

Waarmee ik eigenlijk zeg dat de medicijnen die gegeven moeten worden, gekoppeld zouden moeten zijn aan aandacht en liefde. Waarmee je vaak ook een medicijnbeleid kunt laten varen als de liefde ook gekend wordt in de stervende en in de naasten, het gaat om die bedding.

Z: Je zegt iets dat heel waar is! Een tien met een griffel!

--- Zohra, is dezelfde liefde en warmte het medicijn zou ik bijna zeggen, voor de stervende mens om het leven juist los te laten?

Z: Dat kan naar beide kanten, ja. Wanneer de tijd nog niet werkelijk is gekomen zal het leiden tot verlenging van het leven en wanneer de tijd werkelijk is gekomen dan zal het leiden tot een goede dood.

Vraag me niet wie die tijd bepaalt, dat doe je zelf, maar hoe, dat weet ik niet precies.

Ik wil hier nog iets anders aan toevoegen.

In het maatschappelijke leven, op de werkvloer, heb ik de laatste tijd vanuit de verpleegkundigen die bij mij aan huis komen verhalen gehoord waarvan ik dan duidelijk denk en weet: hier ontbreekt werkelijk de menselijke zorg voor elkaar, de belangstelling, de compassie.

Dan zie je duidelijk hoe door het ontbreken daarvan, ook juist op de werkvloer, de mens sneller in de ziekten en aspecten van zijn systeem zal vallen dan anders noodzakelijk was.

Met andere woorden: wanneer de mens de aandacht krijgt die hij als mens waardig is, dan zal in zijn menselijk zijn en zeker op de werkvloer in onze maatschappij, een totale verandering in de gehele 'behaviour' komen.

Vernieuwing van vormgevingen in het denken

--- Wat bij ons in de groep naar voren kwam was de vernieuwing van vormgeving. Ik begrijp daaruit dat dit te maken heeft met onze projecties van het brein.

Dus wij moeten ons brein anders projecteren?

Z: Ja, als je het zo wilt noemen.

--- We zijn altijd gebonden aan dit aardse gebeuren. Hoe kunnen wij dat dan anders projecteren?

Z: Bepaalde vormgevingen die ons leven bepalen zouden wij vanuit deze kosmische inzichten anders kunnen benaderen, daardoor krijg je al een bepaalde opening. De opening wordt steeds groter wanneer de mens vanuit zijn goodwill en zonder vooroordeel daar voor open wil staan, dan gaan die energieën werken.

Als de mens innerlijk tot een vertrouwen komt, dan zul je zien dat het net is of alles dan gemakkelijker gaat worden. Dan werken dus alle energieën mee.

Ik heb wel eens gezien hoe energieën werken. Als wij vanuit onze emoties of vanuit onze ratio de energieën willen sturen, dan gaan ze langs elkaar heen.

Als wij die energieën in eenheid willen brengen met het vertrouwen, de acceptatie, het besef van de eenheid van zijn, dan gaan ze zo in elkaar en dan gebeurt juist datgene wat voor ons blijkbaar nodig is.

Nu de vormgevingen van dat brein.

De mens is gebonden vanuit zijn geconditioneerdheden en zijn tradities of wat dan ook, aan bepaalde vormgevingen. Wanneer de mens, weer hetzelfde, bereid is om daar een opening in te maken, dan gaat het langzaam veranderen. Dat betekent niet dat je plotseling dan zonder enige vormgeving op aarde rondzwakt, dat zou niet goed zijn.

Het betekent wel dat er vernieuwing gaat komen en steeds meer energie om tot nieuwe inzichten te kunnen komen

Vernieuwde inzichten in de kruisiging van de Christus

--- De Christus is overleden of misschien ook niet, maar dat is waarschijnlijk dan ook vanuit het katholieke geloof een bepaalde projectie geweest.

Kan daar van gene zijde een andere projectie vanuit het brein over gegeven worden?

Z: Ik zou het geen projectie willen noemen maar vernieuwde inzichten.

Deze vernieuwde inzichten geven aan dat de mens 2000 jaar in zijn christelijke godsdienst heeft aangenomen dat het kwaad zegevierde over het licht, het kwaad van hetgeen er met de Christus is gebeurd.

Hij moest door zijn inwijding gaan als Meester der Vijf Elementen.

Hij moest door de laatste inwijding gaan, de kruisiging.

Ik neem de verantwoordelijkheid op mij van datgene wat nu gezegd wordt.

De Christus heeft geleden aan het kruis als de inwijding die de mens heeft, zijnde verticaal vanuit geest en horizontaal vanuit de materie en de mens, de ziel, de stoffelijk geworden mens in de materie.

Dat lijden, het eind van de kruisinwijding, heeft hij gehad.

De stoffelijke dood mocht niet de geest elimineren die deze Grote Gezondene had, want dan zou het kwaad hebben overwonnen.

Hij werd van het kruis gehaald, in genezende doeken gelegd.

Hij was in coma en kon na drie dagen fysiek in herstelling van zijn atomen en zijn lichamelijke functies komen, waardoor hij kon verschijnen aan de discipelen.

Ik ben mij bewust dat hetgeen dat nu gezegd wordt ontzaglijk controversieel is naar de godsdienst.

Ik zal de verantwoordelijkheid hiervoor op mijzelf nemen.

Doch Ik zeg u
dat het zo is aangereikt vanuit de geest.
En de geest overwon
over het kwaad.
Wanneer de dood was ingetreden
had het kwaad overwonnen.

Ik wil nu ophouden, ik ben helemaal trillerig.

We gaan nu de slotceremonie doen en denk er vooral aan dat de geest heeft overwonnen.

Zijn lichtende geest

en dat niet het kwaad, veroorzaakt door datgene wat de mensheid wilde, zijn stoffelijke dood, heeft overwonnen.

Dit is een ontzaglijk groot gegeven.

Dat de mensheid verlost werd van zijn schulden
is een projectie van het brein geweest.

Dat de mensheid tot vernieuwing
en transformatie kon komen in liefde
is datgene wat Hij heeft gegeven.

En Ik zeg u dat Zijn hoogste zijn
nog niet was begrepen
en nog niet is ingedaald
in het bewustzijn van de mensen
doch dat dit nu plaats kan vinden.

Vreest niet, Zijn licht is met u.

En dit is het nieuwe Christusbewustzijn.

Slotceremonie

Z: Dan zullen wij nu overgaan tot de slotceremonie.

Dan zou ik graag dat iemand aan mijn linkerkant, voor u aan de rechterkant, de achterste kaars wil aansteken met het kleine kaarsje aan die grote kaars, dat is de eenheid van het zijn, dat is in ons en daarom vraag ik het aan u.

De eenheid van het zijn, concentreert u zich daarop.

Dan vraag ik nu iemand van mijn rechterkant, dus voor u linkerkant, om de kaars aan te willen steken: het licht van het bewustzijn.

Dan vraag ik iemand in het midden om de punt van de driehoek die naar u is gericht, de liefdeskracht van de mens om door het licht van het bewustzijn tot die eenheid te kunnen komen, om die kaars aan te willen steken.

Dan dank ik u allen voor uw aandacht en uw participatie.

Ik wist dat er zoiets zou komen en ik had weerstanden. Ik wilde dat helemaal niet.

Het is nogal niet al griezelig om zoiets te vertellen, maar het ging niet.

Ik kreeg over mijn hele lichaam pijn.

Ah, wetenschap en psychiatrie, alles deed pijn, elke spier in mijn lichaam, alles deed pijn. Weerstanden in mijzelf dus om datgene te brengen waarvan ik wist dat het gebracht zou worden.

En pas gisteren heb ik het kunnen loslaten, oké, hier ben ik dan, ik kan niet anders en toen was alles weg, alle pijnen weg, het ging nu vanzelf.

Ik hoop dat ik u niet verschrikt heb hiermee, niet angstig heb gemaakt, er is zoveel liefde.

Stel u daarvoor open en wees met hen
die ons de weg wijzen
opdat er vernieuwing kan komen
en onze wereld eindelijk van al die haat
en al het geweld
verlost zal worden.

Dank u wel.